

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010543
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2021 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

Y. P.,

nar. X.X.XXXX v Z., trvale bytom Y., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/129/2021 zo dňa 29. júla 2021 (v spojení s uznesením o oprave) a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/8/2011 zo dňa 4.3.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/31/2011 zo dňa 12.5.2011 bol Y. P. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 14 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený Y. podľa §§ 66 ods. 1, 2, 67 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd určil odsúdenému skúšobnú dobu na 5 rokov.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť prokurátorka, ktorú zhlásila do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil prokurátor. Prokurátor v dôvodoch sťažnosti uviedol, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre podmienčné prepustenie, nesplnil však materiálne podmienky. Poukázal tiež na hodnotenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Prokurátor tiež uviedol, že odsúdený ani nepožiadaval o preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia. Napokon prokurátor poukázal na charakter spáchanej trestnej činnosti s prihliadnutím na jej možný následok, pričom pokiaľ by aj pripustil, že odsúdený môže byť podmienene prepustený, je nedostatočné, že tomuto neboli uložené žiadne obmedzenia, či povinnosti. Prokurátor navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa a tomuto súdu prikázať, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora vysvetlil, prečo nežiadal preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia, keď vychádzal z toho, že čím ťažší výkon trestu, tým menší

predpoklad návratu odsúdeného do väzenia. V predmetnom ústave pritom odsúdený vykonáva prácu - výroba nábytku, pričom za neho nemali náhradu. Ďalej odsúdený uviedol, že ako prvý z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava by mal byť zapojený do projektu „Šanca na návrat“. Odsúdený tiež poukázal na to, že je prvýkrát trestaný, ako aj na to, že po podmiennečnom prepustení má uložený ochranný dohľad a na návrh znalcov bude na slobode vykonávať ochranné protialkoholické liečenie. Navrhol sťažnosť prokurátora zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, tak aj k vedeniu svojho života na slobode.

Ďalej sa senát nadriadeného súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa (rovnako aj prokurátor), že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie podľa § 67 ods. 1 Tr. zák., keď vykonal už viac ako 3 uloženého trestu odňatia slobody - vykonal už viac ako 11 rokov odňatia slobody. Na tomto mieste si senát nadriadeného súdu dovoľuje pripomenúť, že takto zákonom stanovená zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie patrí medzi „najprísnejšie“ z pomedzi ostatných štátov v Európskej únii.

Súd prvého stupňa tiež na základe dôkazov vykonaných na verejnom zasadnutí správne dospel k záveru, že odsúdený spĺňa aj materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák., či už na základe zisteného polepšenia odsúdeného, tak aj rozumnej prognózy, že na slobode bude viesť riadny život. K prokurátorom poukazovanému charakteru trestnej činnosti ako okolnosti, ktorá by mala svedčiť proti podmiennečnému prepusteniu, senát nadriadeného súdu uvádza, že odsúdenému pôvodne Krajský súd v Trenčíne znížil uložený trest odňatia slobody zo 17 rokov na 14 rokov na základe toho, že u odsúdeného išlo o pokus trestného činu, konal v nepriamom úmysle a v stave zmenšenej príčetnosti. Taktiež okolnosť, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nie je samo osebe prekážkou pre podmiennečné prepustenie. Odsúdený pritom celkom logicky vysvetlil, prečo nepožiadal o preradenie do ústavu s miernejším stupňom stráženia. Senát nadriadeného súdu si k tomu dovoľuje vysloviť názor, vzhľadom na hodnotenie priebehu výkonu trestu odňatia slobody zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody, že ak by odsúdený takýto návrh po uplynutí príslušnej lehoty podal, nepochybne by mu bolo súdmi vyhovené. Senát nadriadeného súdu poukazuje aj na ďalšie dve významné okolnosti svedčiace s prospech odsúdeného. U odsúdeného ako osoby, ktorá je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, doposiaľ neboli zistené negatívne poznatky z toho, že by vykonaný trest nemal viesť dostatočne k prevýchove odsúdeného v budúcnosti viesť riadny život. Napokon jedným z najdôležitejších dôkazov svedčiacich v prospech podmiennečného prepustenie odsúdeného je vyjadrenie riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v tom, že tento odporučil návrhu odsúdeného vyhovieť. Z vykonaných dôkazov pritom nevplynula žiadna významná okolnosť, pre ktorú by sa súd s týmto názorom nemal stotožniť.

Napokon je potrebné prisvedčiť odsúdenému v tom, že po podmiennečnom prepustení sa bude jeden rok podriaďovať ochrannému dohľadu, ktorý mu bol uložený vyššie uvedenými odsudzujúcimi rozsudkami. V rámci tohto dohľadu sa odsúdený bude podriaďovať povinnostiam vyplývajúcim z ustanovení § 76 a nasl. Tr. zák. o ochrannom dohľade. Ani v tomto smere preto nie je sťažnostná námietka prokurátora dôvodná. Odsúdenému uložená skúšobná doba na 5 rokov je pritom dostatočne dlhá na to, aby odsúdený vedením riadneho života preukázal, že k dovŕšeniu jeho nápravy môže dôjsť aj pri jeho pobyte na slobode.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.